

راه‌حل بارسا برای عبور از بحران اقتصادی ستاره برود، خرید بیاید

در بارسلونا هیچ چیز معمولی پیش نمی‌رود. تابستانی که باید فصل بازسازی باشد، حالا بیشتر شبیه دومینو شده؛ قطعاتی تکان بخورد، باقی نیز فرومی‌باشند.مدبران باشگاه خوب می‌دانند بدون از خودگذشتگی مالی، رویابهای نقل‌وانتقالاتی‌شان در حد رویا باقی خواهد ماند. پس از هفته‌ها چانه‌زنی و حساب و کتاب و کتاب، هیات‌مدیره بارسایه یک تصمیم جسورانه رسید:یکی از مهره‌های مهم تیم باید راه خروج را در پیش بگیرد تا جا برای مهره‌های تازه باز شود.موضوع دیگر صرفاًفروش یک بازیکن نیست، بلکه گرهِ‌گشایی از بن‌بست مالی‌ای است که هر روز بیشتر باشگاه را در خود فرومی‌برد.

■ نقشه‌بقا

دکٔو، مرد تصمیم‌ساز در امور ورزشی، تا چند روز آینده از سفر کاری‌اش بازمی‌گردد تا فاز دوم عملیات را کلید بزند: عملیات خروج و ثبت نام‌ها. حالا هدف اصلی، نه صدرنشینی و حتی قهرمانی بلکه دستیابی به توازن اقتصادی است؛ همان قانونی که لالیگا آن را زیر دره‌بین دارد.

در فهرست دغدغه‌های فعلی باشگاه، جذب ۲ دروازهبان جایگاه ویژه‌ای دارد. با دوری طولانی‌مدت تراشتگن از ترکیب، چشم‌ها به ثبت نام خوان گارسیا و شزنی دوخته شده. اگر لالیگا مجوز دهد و قرارداد سنگریان آلمانی تعلیق شود، امکان ثبت نام دروازبان جدید فراهم می‌شود.

در صورت تحقق این برنامه، وداع بااینیایی پنیاحتمی خواهد بود؛ بازیکنی که هنوز یک فصل دیگر با باشگاه قرارداد دارد اما به نظر می‌رسد دیگر جایی در پازل فلیک ندارد. نام آوروپل رومو هم در لیست خروج قرار دارد. او نیز در انتظار فسخ توافقی قرارداد است.

■ صف خروجی‌ها و چالش وفاداری

شاید بزرگ‌ترین معضل بارسلونا این باشد که بازیکنانی که باشگاه می‌خواهد بفروشد، تمایلی به جدایی ندارند. اینجاست که پای گزینه‌های دردناک به میان می‌آید؛ آنهایی که می‌توانند پول‌ساز باشند ولی از نظر فنی نیز کلبیدی‌اند. ۳ نام در صدر لیست قرار دارند: کلسادو، کریستنس و فرمین لوپز. هر یک از آنها مشتریان جدی در اروپا دارند و باشگاه می‌داند فروش‌شان می‌تواند نفس نقل‌وانتقالات را تازه کند. با این حال، ترک بارسا برای این بازیکنان مانند بریدن از خانواده است و این، تصمیم‌گیری را دشوار کرده. هیات‌مدیره نمی‌خواهد در برابر فرصت‌های طلایی تعلل کند. برخی اعضا حتی معتقدند اگر لازم باشد، باید یکی از چهره‌های مطرح‌تر و گران‌قیمت‌تر نیز در لیست فروش قرار گیرد. بازاری که بیشترین توجه را برمی‌انگیزد؛ عربستان.

■ انفجار مالی با کمک عربستان

همه زمزمه می‌شود: روبرت لواندوفسکی، ستاره لهستانی اگر چه هنوز در برنامه فلیک جا دارد اما دستمزدش بار سنگینی بر دوش باشگاه است. انتقال او به لیگ عربستان می‌تواند همه چیز را دگرگون کند.

او که فروش او با یکی از گزینه‌های کلبیدی محقق شود، ثبت قرارداد مارکوس رشفورد وارد فاز اجرایی می‌شود. مهاجم منچستر یونایتد مدت‌هاست در لیست جذب قرار دارد اما وضعیت این باشگاه فعلاً مانع انتقال شده.

■ پازل دفاعی و حمله جوان

در صورت باز شدن مسیر ورود، جذب یک مدافع کناری سطح بالا در دستور کار قرار خواهد گرفت. نامایی روی میز است که باشگاه به دلایل مالی آنها را در اولویت دوم گذاشته اما فلیک خواهان خریدی باکیفیت در این پست است. در کنار آن، شکار یک مهاجم جوان، آینده‌دار و گلزن نیز جزو اولویت‌هاست. چهره‌ای که هم بتواند در لحظه تأثیرگذار باشد، هم سرمایه‌ای برای آینده باشد. بررسی گزینه‌ها انجام شده اما بدون نقد کردن دارایی فعلی، هیچ انتقالی انجام نخواهد شد.

خوان لاپورتا، رئیس باشگاه، در گفت‌وگو با شبکه سی‌ان‌ان صراحتاً تأکید کرده بارسلونا نیازمند ورود خون تازه است: «برای بازسازی واقعی، باید سرمایه‌گذاری و تیم را گسترده‌تر کنیم. زمان زیادی باقی نمانده.»

■ شمارش معکوس آغاز شده

تا پایان بازار تابستانی، کمتر از یک ماه باقی مانده؛ زمانی که برای باشگاهی که میان جاذبه‌لی ورزشی وفشار اقتصادی گرفتار شده این روزها سرنوشت‌ساز خواهد بود. هر تصمیمی که امروز گرفته شود، پیامدهایی عمیق برای ام‌ها و شاید سال‌ها خواهد داشت.

بارسلونا آماده است بهای تحول را بپردازد. شاید با دلی سنگین، شاید باالشک در چشم اما وقتی راهی برای پیشروی وجود ندارد، گاهی باید از دست دادن را انتخاب کرد.

خبر

قایدی و آزمون در بین ۳ نامزد بهترین بازیکن فصل امارات

در بین ۳ نامزد نهایی بهترین بازیکن فصل در لیگ امارات نام ۲ بازیکن ایرانی دیده می‌شود.

به گزارش ایسنا، بهترین بازیکن فصل قبل رقابت‌های لیگ برتر امارات شنبه آینده معرفی می‌شود.

در بین ۳ نامزد نهایی کسب عنوان بهترین بازیکن فصل قبل لیگ امارات نام ۲ بازیکن ایرانی به چشم می‌خورد و این احتمال زیاد است که یکی از آنها عنوان بهترین بازیکن فصل را کسب کنند. سردار آزمون، مهدی قایدی و کایو لوکاس ۳ نامزد نهایی کسب عنوان بهترین بازیکن فصل گذشته لیگ امارات هستند.

قایدی فصل بسیار خوبی را با اتحاد کلبا تجربه کرد و توانست ۱۶ گل به ثمر برساند و ۸ پاس گل هم بدهد. سردار آزمون هم در نخستین فصل حضورش در لیگ امارات درخشید و با آنکه چند بازی را به خاطر آسیب‌دیدگی از دست داد اما توانست در قهرمانی تیمش نقش بسزایی داشته باشد تا جایی که ۱۱ گل به ثمر رساند و ۶ پاس گل هم داد.

ورود ستاره مقدونی و آغاز معادلات تازه برای رضاییان و حردانی

معمای جناح راست

چون اگر آسانی همان چیزی باشد که پرتغالی‌ها از او تعریف می‌کنند، رامین دیگر نمی‌تواند بال راست باشد؛ لاقل در ترکیب پایه.

■ رضاییان؛ قهرمان در خطر

رامین رضاییان فصل پیش را در استقلال با نوسانات زیادی پشت سر گذاشت. در مواقعی مرد اول کناره‌ها بود، مخصوصاً زمانی که به‌جای مدافع راست، در نقش وینگ‌بک یا حتی هافبک کناری به میدان می‌رفت. حضورش در آن پست‌ها باعث شد توانایی‌های هجومی‌اش بیشتر بروز کند و از سوی دیگر، نقاط ضعف دفاعی‌اش هم کمتر به چشم بیاید اما حالا با آسانی تخصصی در نقش وینگر، شاید این امکان از او گرفته شود.

اگر رامین بخواهد در ترکیب بماند، باید به خط دفاع عقب‌نشینی کند؛ پستی که این روزها با توجه به بالا رفتن سن و افت سرعت، دیگر چندان مناسبش نیست. اینگونه ممکن است نقش او در تیم به نیمکت‌نشینی یا حتی یک مهره جایگزین در بازی‌های خاص تنزل پیدا کند.

■ حردانی؛ قربانی بی‌بدا

اما شاید قربانی اصلی این جابه‌جایی، نه رامین، بلکه صالح حردانی باشند. بازیکنی که فصل پیش هم یکی از قابل‌اعتمادترین مهره‌های استقلال در دفاع راست بود؛ چه در سیستم سه دفاعه که گاهی به عنوان مدافع سوم عمل می‌کرد و چه در آرایش چهار نفره. با این حال، حضور همزمان آسانی و رضاییان، معادلات را او پیچیده‌تر از همیشه کرده است.

است که با یک ورود پرسر و صدا، به ترافیک در سمت راست زمینش پاسخ دهد؛ آن هم نه با جابه‌جایی‌های تاکتیکی، بلکه شاید با تصمیمی قاطع و حتی برحاشیه. ورود یاسر آسانی، حالا نام ۲ چهره معروف را به صدر اخبار آورده؛ صالح حردانی و رامین رضاییان؛ ۲ بازیکنی که هر کدام در مسیر متفاوتی به این نقطه رسیده‌اند اما حالا ممکن است از ترکیب فاصله بگیرند.

■ مرد اهل بال

آسانی، وینگر ریزنقش مقدونی با ریشه‌هایی از آلبنانی، آخرین فصل خود را در شرق آسیا و تیم گوانگجو گذراند. بازیکنی سرعتی، تکنیکی و البته تخصصی در فضاهای خالی؛ درست همان ویژگی‌هایی که سایپینتو برای بازی‌های انتقالی‌اش به آن نیاز دارد. او در حالی به استقلال نزدیک شده که سبک بازی‌اش بی‌شباهت به ستاره‌های کلاسیک بال راست نیست؛ بازیکنی که کمتر عقب می‌آید و بیشتر ترجیح می‌دهد در عرض حرکت کند و با پای چپ، داخل محوطه جریمه را هدف بگیرد. این ویژگی‌ها، دقیقاً همان چیزی است که آینده شغلی رامین رضاییان را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

در استقلال این روزها همه چیز رنگ‌بوی اختلاف گرفته است؛ نه خبری از ستاره‌های خارجی وعده‌شده است، نه تکلیف مدیریت مشخص شده و نه ترکیب فنی شکل گرفته. در استقلال این روزها، هر

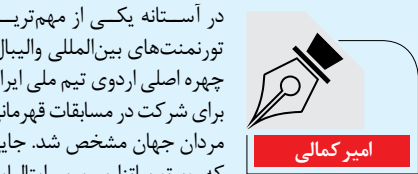
کس حرف خودش را می‌زند و کویی جنگ قدرت، سرمربی و

بازیکن و مدیر نمی‌شناسد.

در حالی که وعده جذب ۳ بازیکن مطرح خارجی و یک بازیکن ایرانی نقل محافل رسانه‌ای شده بود، تنها خروجی باشگاه حسین گوگردزی بوده است؛ بازیکنی که نمی‌توان لقب خرید پرسر و صدا به او داد. از اسامی پرطمطراقی مثل یاسر آسانی و آنتونیو آدان هم خبری نشد. گویی آنها تنها شایعاتی بودند برای آرام کردن افکار عمومی. سکوت رسانه‌ای باشگاه نیز به این گمانه‌زنی‌ها دامن زده است.

■ مدیریت دوباره، تصمیم‌گیری صفر

آنچه بیش از ضعف نقل و انتقالاتی استقلال آزاردهنده است، تعدد صداها و نبود یک فرمانده مشخص در رأس باشگاه است. قرار بود علی نظری‌جوبیاری کنار برود و علی تاجرنیا جای او را بگیرد اما حالا حتی زمزمه‌های استعفای تاجرنیا هم شنیده می‌شود! جوبیاری ماند، تاجرنیا ماند اما سیاست روشن و تصمیم

تیم ملی، بعد از هفته‌ها بررسی و ارزیابی فنی، لیست ۲۰ نفرهای را برای آغاز نخستین مرحله اردو اعلام کرده؛ فهرستی که همزمان با حذف ۵ بازیکن، چند شگفتی در خود دارد و شروعی جدی برای فشرده‌ترین آماده‌سازی تیم ملی خواهد بود.

■ اردویی با طعم رقابت

با ورود دوباره روبرتو پیاتزا و دستیارانش به تهران، اردوی رسمی آماده‌سازی تیم ملی از چهارشنبه پانزدهم مرداد در کمپ مجموعه آزادی کلید خواهد خورد. جیووانی روسی، مربی بدنساز ایتالیایی نیز همراه اوست و توماس توتولو، یکی از همکاران فنی مهم کادر هم به فاصله یک روز به جمع اضافه خواهد شد.

در این فهرست، نام بازیکنانی چون امیرحسین اسفندیار، بردیا سعادت، علی رضایی، محمدرضا حضرت‌پور و علی حاجی‌پور دیده می‌شود؛ ترکیبی از باتجربه‌ها، استعدادهای تازه‌نفس و چهره‌هایی که باید برای حضور در لیست نهایی ۱۴ نفره بچنگند.

■ غایبان بزرگ، حاضران جنجالی

دعوت نشدن برخی بازیکنان، از همین حالا صدای هواداران و تحلیلگران را در آورده است. علیرضا عبدالمجیدی که فصل درخشانی در تیم سیرجان داشت، برای دومین بار از فهرست اردو خط خورد؛ بازیکنی که در جام باشگاه‌های جهان هم درخشان ظاهر شده بود. از سوی دیگر، امیرحسین ساداتی که عنوان امتیازآورترین بازیکن لیگ را به کف آورد، در کمال ناباوری به اردو دعوت نشد.

در آرایش کلاسیک ۱-۳-۴-۲ که سایپینتو در دیدارهای تدارکاتی اخیر بارها از آن استفاده کرده، بال راست تیم را آسانی می‌گیرد، رامین به دفاع می‌رود و جایی برای صالح باقی نمی‌ماند. سن و سال پایین‌تر، دوندگی بیشتر و آرامش در کارهای دفاعی، مزیت‌هایی است که ممکن است به کمک او بیاید اما کافی نیست وقتی ۲ بازیکن باسابقه‌تر برای یک پست بچنگند و تو سومین نام فهرست باشی.

■ سایپینتو؛ سردرگم با انتخاب‌های زیاد

در فوتبال، داشتن گزینه‌های بیشتر همیشه نعمت نیست؛ گاهی کابوس یک مربی است که باید بین وفاداری، منطق و مصلحت، انتخاب کند. سایپینتو حالا با چالشی مواجه است که در فوتبال ایران کمتر دیده‌ایم: ۳ بازیکن بزرگ برای یک سمت.

از طرفی نمی‌توان به‌راحتی از کنار کیفیت رامین گذشت؛ بازیکنی که در روز خوش، می‌تواند با یک ارسال دقیق یا ضربه ایستگاهی نتیجه بازی را تغییر دهد. از سوی دیگر، صالح همچنان تنها بازیکن بین این ۳ نفر است که کار دفاعی را با اصول درست و سرعت بالا انجام می‌دهد و بالاخره آسانی، که هنوز پا به ایران نگذاشته اما اسمش کافی است تا حاشیه‌ساز شود.

این موقعیت، فقط یک خروجی دارد: در نیمکت‌نشینی یکی از چهره‌های شناخته‌شده یا دست‌کاری مکرر سیستم و پست‌ها، کاری که برای یک فصل پرتنش، ممکن است دردسرساز باشد.

نبرد خاموش پشت درهای بسته

آبی‌هایی فرمانده‌اند

فرعباسی به گوش می‌رسد. استقلال انگار نه تیم فوتبال که یک میدان آزمایشی برای تصمیمات لحظه‌ای شده است.

■ داستان پر ماجرای آل‌کنیر

ماجرای عیسی آل‌کنیر هم بشدت نمادین است؛ مهاجمی که بدون نظرخواهی از هواداران جذب شد، بدون هماهنگی با کادر فنی قرارداد بست و حالا صحبت از فسخ ناگهانی‌اش می‌شود، در حالی که همزمان نامش در لیست رسمی‌ارسالی به سازمان لیگ هم موجود دارد! این تناقضات و بی‌برنامگی‌ها یادآور همان قرارداد با کارایله است که امضا شد، لغو شد و نهایتاً به شکایت کشیده شد. حالا باید درد سرنوشت پرورنده آل‌کنیر چگونه ختم

با عبور از چهره‌های نام‌آشنا، جوان‌گرایی والیبال ادامه دارد

پوست‌اندازی منطقه‌ی

والیبال ایران کمتر شنیده شده باشند اما نشان می‌دهد رویکرد جدیدی در جریان است؛ تمرکز بر جوان‌سازی با حفظ تعادل بین تجربه و شور.

آرمان صالحی با ۳۳ سال، همچنان کهنه‌سرباز اردو است و در رقابت با ۲ لیبروی دیگر قرار دارد. باید دید ساعدهای مطمئن او می‌تواند تا مرحله نهایی باقی بماند؟

■ پاسورهایی برای انتخاب سخت

در میان ۲ پاسور حاضر، یعنی علی رضانی، عرشیا بهنژاد و جواد کریمی، تنها ۲ نفر می‌توانند در فهرست نهایی باقی بمانند. کریمی با سابقه‌اش همچنان گزینه اول است اما پیاتزا نشان داده در تصمیم‌گیری‌هایش نام، تضمین‌کننده حضور نیست.

از سوی دیگر، همزمانی اردو با تمرینات تیم جوانان،

■ راه‌حل

شاید سایپینتو بخواهد در بعضی بازی‌ها، از سیستم ۳ دفاعه استفاده کند تا به‌جای یک یا ۲ بازیکن، هر ۳ را در زمین داشته باشد. مثلاً با رامین در وینگ‌بک راست، صالح به‌عنوان یکی از ۳ مدافع و آسانی در پست طبیعی‌اش اما این ساختار، پاسخگوی همه مسابقات نیست و در برابر تیم‌های خاصی ممکن است کاملاً از کار بیفتد.

سناریوی دیگر این است که یکی از این ۳ بازیکن، به صورت کامل به نیمکت منتقل شود. کاری که با روحیه بازیکنانی چون رامین یا حتی صالح، چندان سازگار نیست و می‌تواند حواشی درون‌تیمی ایجاد کند؛ چیزی که استقلال در این مقطع اصلاً تحملش را ندارد.

■ آینده چه می‌گوید؟

همه چیز بستگی به کیفیت آسانی دارد. اگر این بازیکن، چیزی بیشتر از آنچه در ویدئوهایش دیدیم ارائه کند، آن‌وقت می‌توان حدس زد استقلال از حالا به بعد با یک بال راست چپ‌پا بازی خواهد کرد و بقیه بازیکنان، فقط باید با او هماهنگ شوند.

اما اگر آسانی نتواند انتظارات را برآورده کند، شاید این‌س خرید پرهزینه، تنها بار روانی نیمکت را بالا ببرد و حتی رامین یا صالح را وارد فاز اعتراض کند. استقلال فصل‌سختی را در پیش دارد و شروع این فصل، از همین حالا با یک معمای چندلایه در سمت راستش آغاز شده؛ معمایی که هر پاسخ آن، یک «بازنده» خواهد داشت.

به فاجعه‌ای دیگر خواهد شد.

■ اردوی ترکیه، نماد بحران

وقتی تیمی با ۱۳ بازیکن بزرگسال به اردوی خارج از کشور فرستاده می‌شود، یعنی مدیریت باشگاه بحران را پذیرفته است. وقتی شرایط کمپ آنقدر ابتدایی است که سرمربی پرتغالی از کوره درمی‌رود، یعنی فریاد اعتراضی به گوش مسؤولان نمی‌رسد یا نمی‌خواهند بشنوند. سایپینتو که زمانی با امید برگشت، حالا تنهاست، محصور در سکوت‌مدبران و چشم‌انتظار آینده‌ای مبهم.

■ ساکت باش تا بیشتر بسوزی

هلدینگ خلیج‌فارس که مالکیت باشگاه را برعهده دارد، فعلاً نقش تماشاگر را بازی می‌کند. نه اظهارنظری، نه حمایتی، نه حتی توبیخی برای این آشفتگی مدیریتی. استقلال در چنین شرایطی به استقبال فصل جدید می‌رود؛ فصلی که حرفانش چون تراکتور روزه‌روز قوی‌تر می‌شوند و آبی‌ها هر روز بیشتر در باتلاق اختلاف و بلاکلیفی فرو می‌روند.

این استقلال، استقلالی نیست که هوادارش را امیدوار کند؛ این تیم، نه بازیکن درست‌حسابی دارد، نه برنامه‌ای برای عبور از بحران و نه حتی مدیریت منسجم. سکوت مالک، دوگانگی مدبران، بلاکلیفی در نقل‌وانتقالات و ریزش اعتماد در رختکن، مجموعه‌ای است از آنچه «آبی‌ها بی‌فرمانده‌اند» را به تیتر این روزهای فوتبال ایران تبدیل کرده است.